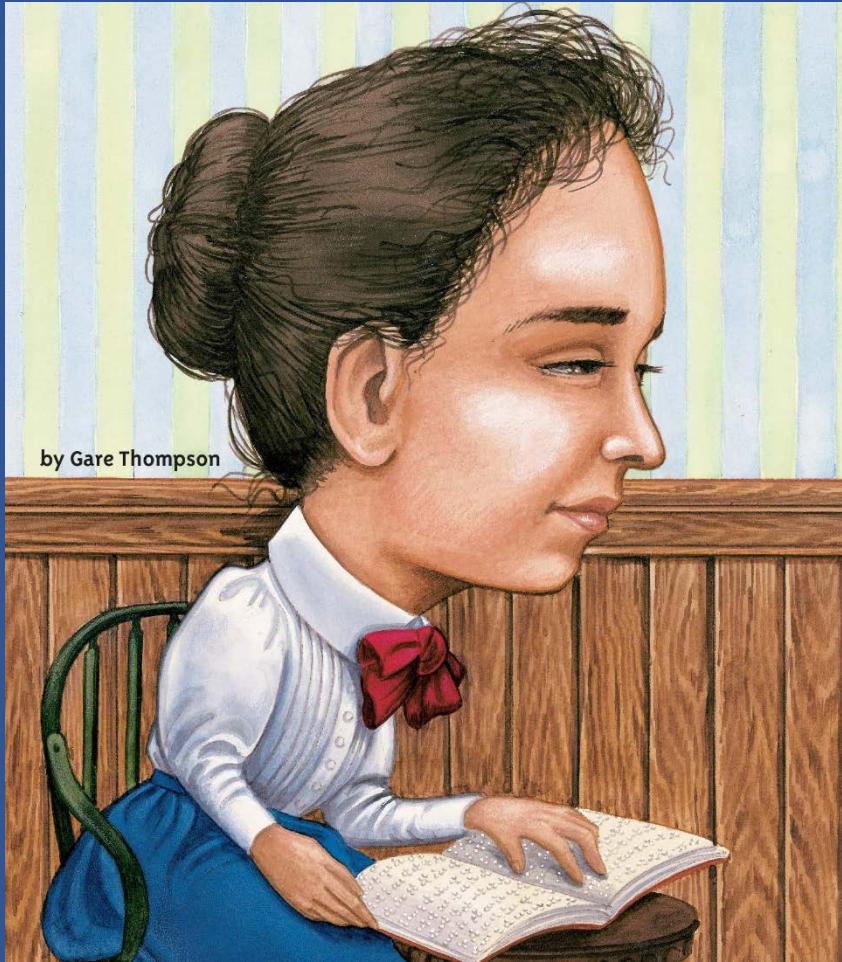

Helen Keler

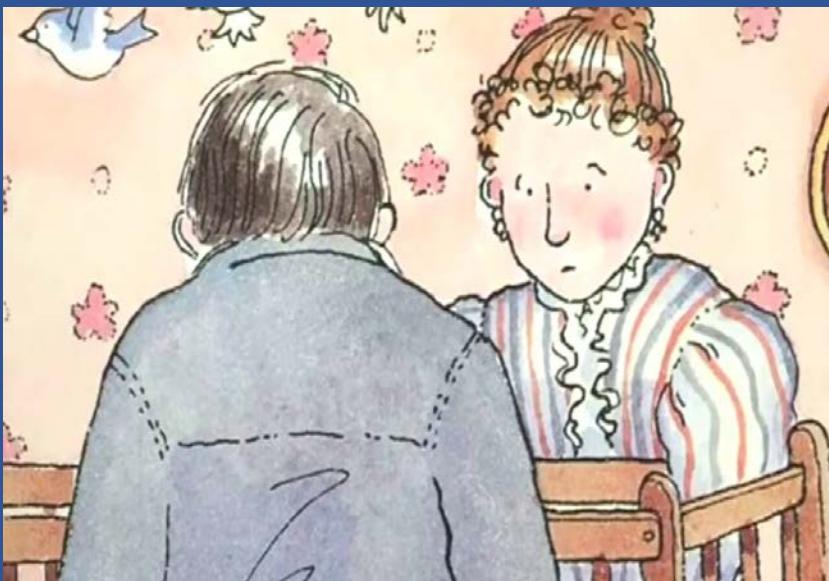

Helen Keler je bila žena koja je imala potpuno
oštećenje i sluha i vida, ali je ipak uspjela pomoći
mnogima u svom životu. Iako sa takvim
poteškoćama učinila je ovaj svijet boljim mjestom.
Danas je pamtimo kao izuzetnu ženu.

Helen Keller je rođena je 27. juna 1880. u sjevernoameričkoj državi Alabami. Bila je zdravo i veselo dijete. U dobi od 19 mjeseci se jako razboljela i jedva je preživjela.

Kellerovi su izgubili svaku nadu da će djevojčica preživjeti, a onda se visoka temperatura spustila, a Helen je djelovala zdravo. Međutim, više nije reagirala na zvuk zvona za ručak, niti na pokrete majčine ruke ispred očiju – potpuno je izgubila i sluh i vid.

Helen se osjećala veoma usamljenom u mračnom svijetu i svjetu tišine. S obzirom da Helen nije mogla čuti, nije mogla niti govoriti, jer govoriti učimo slušanjem. Nije bilo načina da kaže ljudima oko sebe, kako se osjeća ili o čemu razmišlja.

Isto tako nije znala da i drugi ljudi imaju osjećanja, pa je često gađala ili udarala drugu djecu. Pretvarala se u pravo divlje dijete.

Jednom je izbacila svoju sestru Mildred iz koljevke. Roditeljima je to bio znak za uzbunu, znali su da njihova djevojčica treba pomoć.

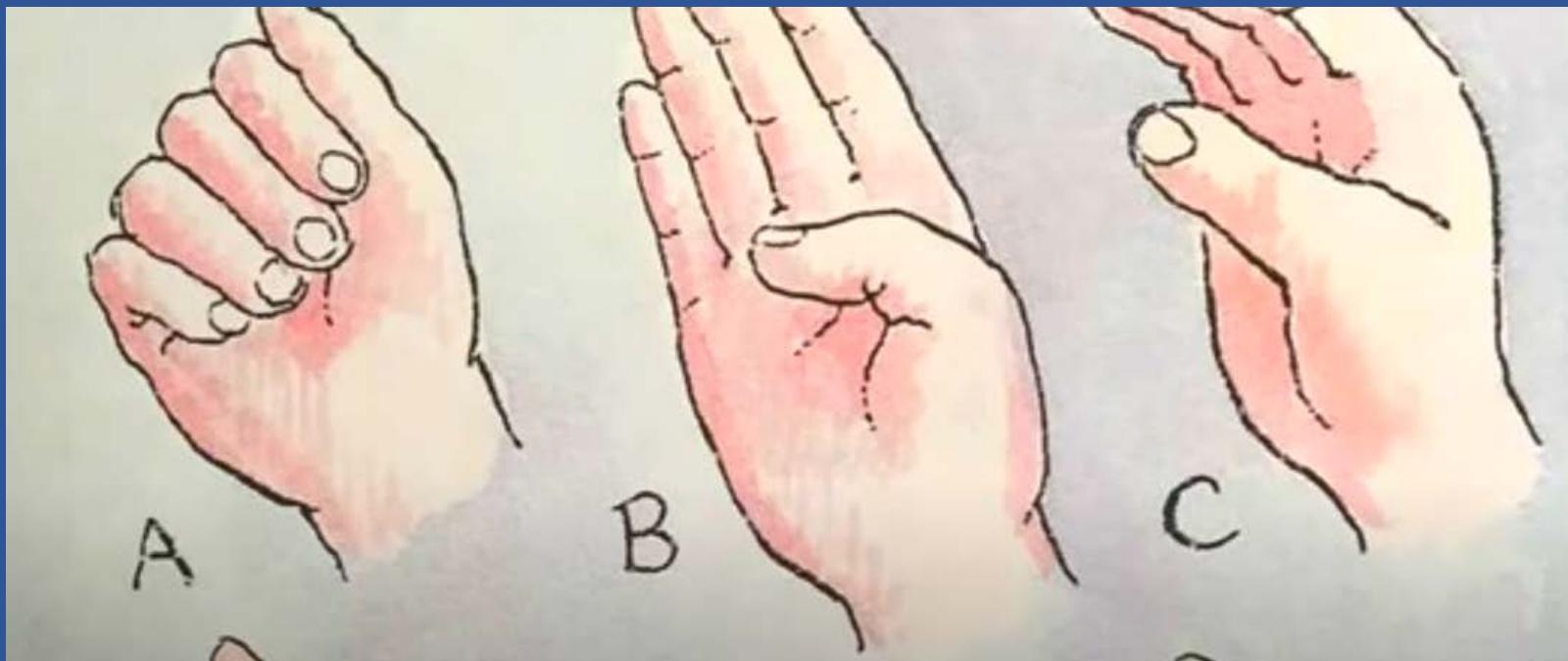

Liječnik je savjetovao Kelerima da bi Helen na neki način mogla imati koristi od posjeta Alexanderu Graham Bellu u Washingtonu. On je poznat kao izumitelj telefona.

Bell, čija su majka i žena bile osobe sa oštećenim sluhom, posvetio se poboljšanju života osoba sa oštećenjem sluha i za njih je izumio nekoliko pomoćnih uređaja. U vrijeme kad se upoznao sa Helen vodio je školu za djecu koja su imala poteškoće sa sluhom.

Doktor Bel je rekao da postoji poseban način da se ljudi sa slušnim poteškoćama sporazumijevaju .

To je znakovni jezik. Znakove stvaramo prstima.
Obećao je da će pronaći učiteljicu za Helen.

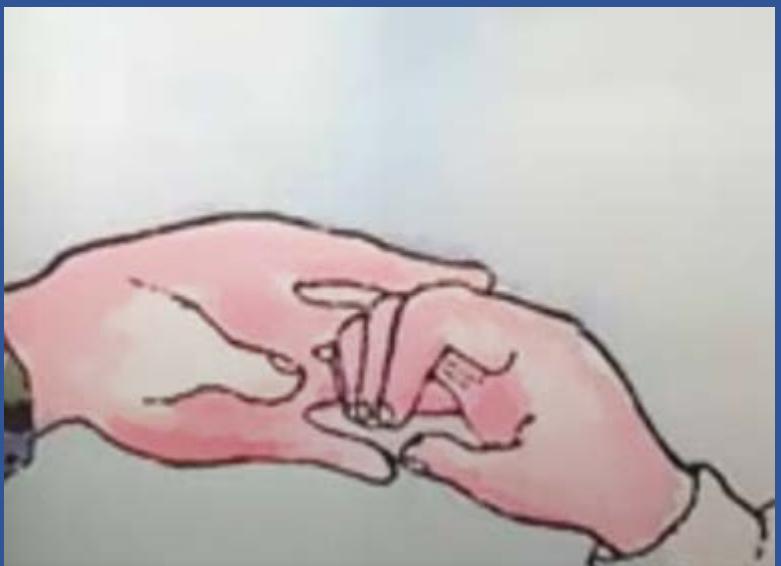
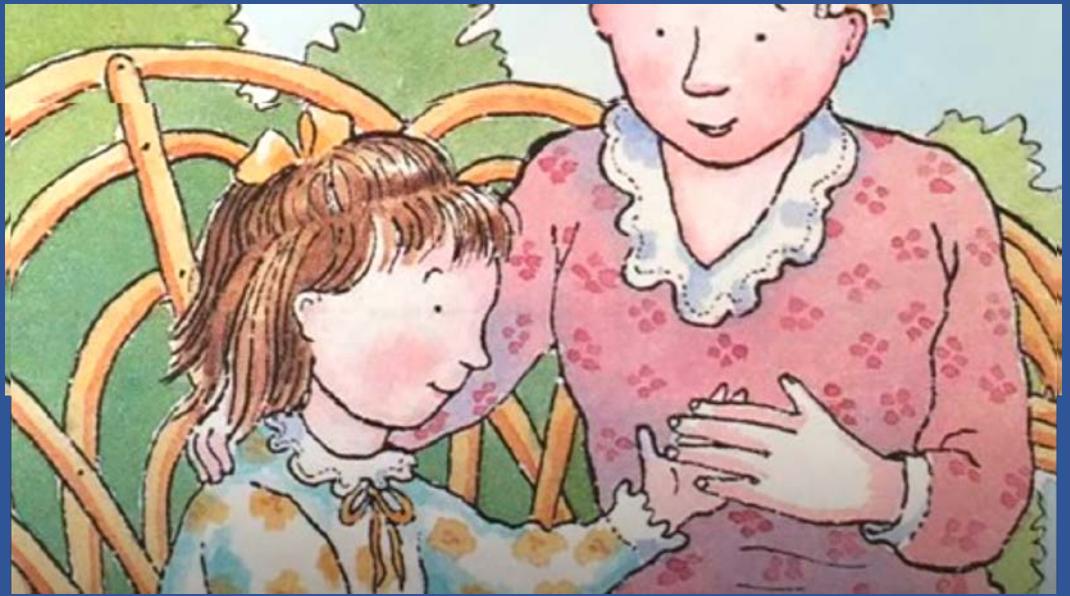

Helen je upravo bila napunila sedam godina, kad je učiteljica Anne Sullivan stigla u dom Kellerovih i zauvijek promijenila Helenin život.

Nakon infekcije očiju u petoj godini Anni je teško oštećen vid, a imala je i dvije operacije na očima. Bila je neko ko je makar djelimično mogao razumjeti Helen.

Naime, Annie je odmah po dolasku počela u Helenin dlan sricati slova ručne abecede i od njih slagati razne riječi. Prva od tih riječi bila je riječ "lutka" jer joj je za poklon donijela lutku.

(Na ruci joj je spelovala D O L L .)

Naravno da Helen nije uopće razumjela o čemu se radi, niti je povezivala "rijeci" sa stvarima, ali ju je to prilično zabavljalo.

Hellen nije poštovala nikakva pravila ponašanja. Svi su joj sve dozvoljavali jer su je sažaljevali! Jela je rukama, bacala hranu oko sebe. Često je bila ljuta. Annie je shvatala da je Hellen ljuta jer nije mogla komunicirati sa drugima.

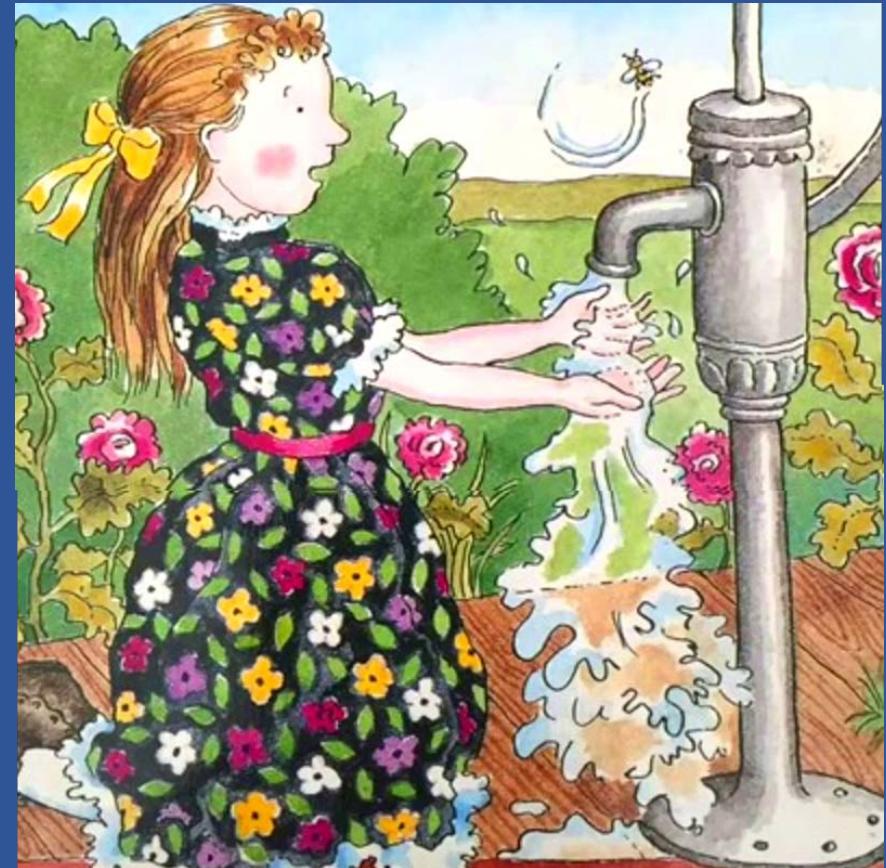
Annie je, isto tako, shvatila da Hellen neće ništa naučiti ako ne bude poštovala pravila ponašanja. Annie i Hellen su se preselile u malu kućicu da bi mogle zajedno učiti i ponašanje i sporazumijevanje.

Annie joj je stavljala do znanja da ne odobrava njeni ponašanja tako što bi joj prestala sricati slova u dlan. A Hellen je voljela njihovo sporazumijevanje. Vremenom je Annie sve više u tome uspijevala – Hellen je shvaćala razliku između onoga što se smije, a što ne smije, što je poželjno, a što nije.

Nakon mjesec dana života u dvorišnoj kući, jer njih su dvije živjele izdvojene od roditelja, dogodilo se “čudo” pri jednom posjetu pumpi sa vodom. Helen se kasnije prisjećala događaja:

“...dok mi se hladan mlaz slijevao preko jedne ruke Annie mi je u drugu utiskivala znakove riječi W-A-T-E-R (engl. voda), isprva polako, zatim brzo. Stajala sam mirno usredotočivši svu pažnju na pokrete njezinih prstiju. Odjednom postah nekako maglovito svjesna nečega što kao da je bilo zaboravljeno – bljesak pojma koji se vratio, i na neki način otkri mi se tajna govora.

Shvatila sam da V-O-D-A znači ono nešto divno svježe što mi se slijeva preko ruke...”

Od tog trenutka Helen je učila nevjerojatno brzo. Helen je željela naučiti, sve o svijetu oko nje. Ponekad Annie nije stigla dovoljno brzo odgovoriti na njena pitanja. Naučila je čitati Brailleovo pismo, i čitala je jako mnogo. Ponekad se ne bi sjetila ni jesti.

Helen je naučila „čitati „ sa usana dodirujući usne drugih ljudi. Kao tinejdzer je i sama izgovarala neke riječi.

U 20. godini života se upisala na fakultet.

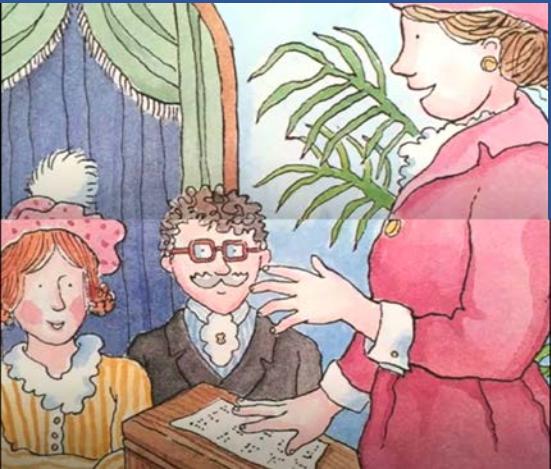
HELEN KELLER

*Helen Keller 1888., kad je imala 8 godina,
sa Anne Sullivan.*

ODRASLO DOBA HELEN KELLER

Nakon specijalizirane škole za slijepu djecu, Helen se vratila u Massachusetts i krenula u *Cambridge* školu za djevojke, gdje je školovanje platio njezin obožavatelj Mark Twain koji je rekao da je Helen najveći junak u ljudskoj historiji.

“Posrćem, padam, ustajem... Teškom mukom nastavljam dalje, ali idem naprijed... Sve sam željnija znanja i sve više i više se penjem. Nazirem sve širi horizont. Svaka je borba – pobjeda.”

Tim je riječima Helen Keller opisala svoj studij na koledžu Radcliff na kojem je 1900. do 1904. godine studirala strane jezike i historiju, a njena specijalnost je bila engleska književnost. Dok je bila na fakultetu nastaju i prve knjige. Da!!

No, tu nije stala. Na *Radcliffe Colledgeu* obranila je i doktorat iz filozofije postavši jednom od najslavnih žena svih vremena.

Svoju popularnost je iskoristila da se bori za prava osoba sa invaliditetom, za mir, za prava svih ljudi. Držala je predavanja po cijelom svijetu i pisala knjige.

Autobiografska knjiga *Historija mog života* (1902.) postala je pravi bestseler i prevođena je na mnoge jezike. Početkom 60-ih godina povlači se iz javnosti. Umrla je 1968. u 88. godini života. Potkraj svog neobičnog i uzbudljivog života izjavila je:

„*Slijepa sam, ali vidim; gluha sam, ali čujem.*”

Možeš i ovo:

- Postavi najmanje pet pitanja u vezi teksta
- Poveži ovu priču sa pričom HVALA VAM GOSPODINE FALKER
- SAZNAJ KO JE MARK TWAIN!
- SAZNAJ KO JE ALEXANDER GRAHAM BELL
- Napiši i napravi svoje ime na brajici (Brailleovo pismo)

Brailleovo pismo (Brajevo pismo)

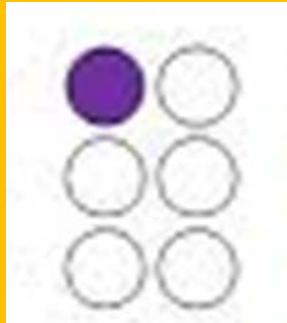
Brailleovo pismo sastoji se od grupa od šest tačaka, po tri u dva okomita reda, a svako slovo abecede, broj ili pravopisni znak ima svoju određenu kombinaciju tih tačaka. Brailleovo se pismo „čita“ dodirom ruku, odnosno prelaženjem prstima s lijeva na desno po papiru.

Osoba koja je slijepa može čitati pismo **kažiprstom** dodirujući ispuštenja. Braille je, osim na pismu, radio i na brojevima, matematičkim znakovima i sistemu muzičkih znakova za slikepe.

Dok pokušavamo prepoznati slova Brailla
mi ćemo čitati vidom, za početak.

Kako oblikujemo slova:

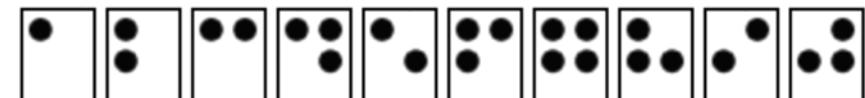
Ako želim napisati slovo A, napisati ću samo
prvu tačku; ostala mesta ostaju prazna

A

Ovo je slovo A

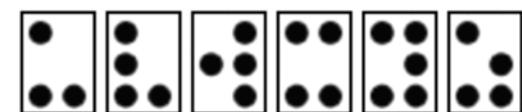
Braille Alphabet:

a b c d e f g h i j

k l m n o p q r s t

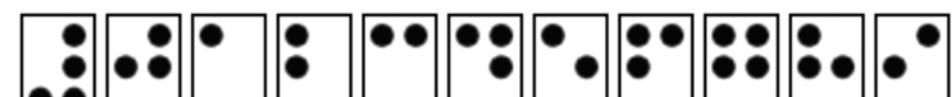

u v w x y z

! ' , - . ? Capital

Numbers:

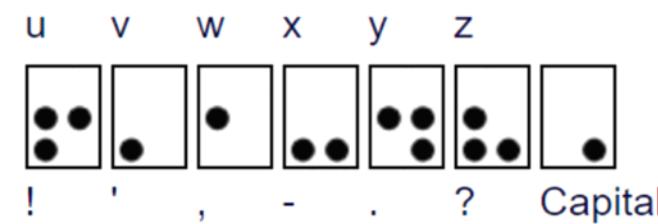
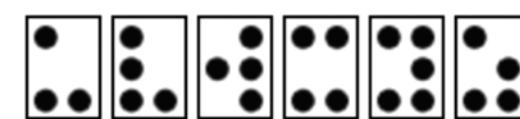
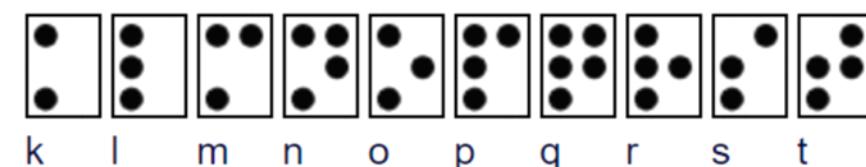
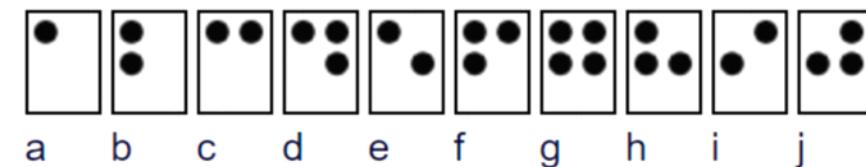

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

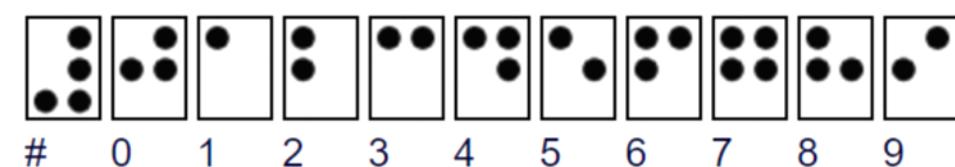
Procitaj šta je napisano

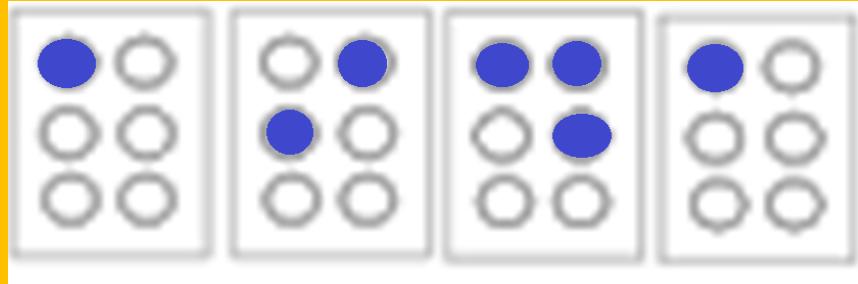
Braille Alphabet:

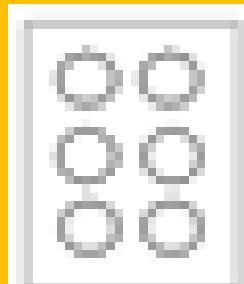
Numbers:

NAPIŠI SVOJE IME BRAJICOM

A I D A

Za svako slovo svog imena
napravi jedan ovakav pravougaonik

Braille Alphabet:

a	b	c	d	e	f	g	h	i	j
k	l	m	n	o	p	q	r	s	t
u	v	w	x	y	z				
!	'	,	-	.	?				
									Capital

Numbers:

#	0	1	2	3	4	5	6	7	8

Pokušaj sada napisati svoje ime na brajici koristeći pastele da stvoříš ispupčenja.
Čitaj dodírom.

